

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. J. Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbančovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **R. G.**, bytom P., zastúpeného *advokátskou kanceláriou U. & P., s. r. o., so sídlom v B.B.*, proti žalovanému **Poľovníckemu združeniu Bukovina Poniky**, so sídlom Malá Stráňa 32, Poniky, *zastúpeného advokátskou kanceláriou A., s. r. o., so sídlom v B.B.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného – uznesenia mimoriadnej členskej schôdze zo dňa 14. augusta 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v B. zo 30. júna 2010, č. k. 23S/123/2009-100, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v B. zo dňa zo 30. júna 2010, č. k. 23S/123/2009-100 **potvrďuje**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 151,65 eura, na účet advokátskej kancelárie U. & P., s. r. o., so sídlom v B., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v B. (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného – mimoriadnej členskej schôdze zo dňa 14. augusta 2009 a rozhodnutie žalovaného – výboru č. 2/2009 zo dňa 13. júla 2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že z dôvodov rozhodnutia – uznesenia mimoriadnej členskej schôdze nevyplýva, v čom bola obhajoba žalobcu účelová, plná rozporov a nepravdivých tvrdení. Krajský súd uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu musí byť náležite odôvodnené, aby sa účastník konania vedel brániť, a aby mu nemohla byť odopretá možnosť spochybníť rozhodnutie. Členská schôdza sa však s dôvodmi odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu riadne nevysporiadal, a preto krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade je zistenie skutkového stavu nedostačujúce na posúdenie veci a okrem toho je rozhodnutie aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a priznal v konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v sume 510,04 eura, ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného, t. j. advokátskej kancelárie U. & P., s. r. o., do troch dní.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania. Uviedol, že pri rozhodovaní o vylúčení žalobcu postupoval v súlade so svojimi stanovami a vydal rozhodnutie v zmysle § 8 ods. 2 stanov č. 8/2009 zo dňa 13. júla 2009 a uznal žalobcu za vinného z hrubého porušenia predpisov upravujúcich výkon práva poľovníctva a uložil žalobcovi kárne opatrenie, a to vylúčenie z PZ Bukovina Poniky. Ďalej žalovaný uviedol, že pred vydaním rozhodnutia dostatočne zistil skutkový stav a posúdil všetky potrebné dôkazy o čom svedčí zápisnica zo schôdze výboru PZ zo dňa 10. júna 2009, zo dňa 29. júna 2009, zo dňa 05. júla 2009. Opakovane bol vypočutý pán A.. M. a pán J. M., pričom ich výpovede sú uvedené v zápisniciach, bol vypočutý žalobca a boli prešetrené dôkazy a tvrdenia uvádzané žalobcom. Rozhodnutie výboru bolo vydané v súlade so stanovami združenia, vydal ho orgán na to príslušný a vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahovalo všetky náležitosti. Rozhodnutie členskej schôdze, rovnako ako rozhodnutie výboru bolo vydané v súlade so stanovami združenia, tiež ho vydal orgán na to príslušný, tiež vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahovalo

všetky náležitosti. Z uvedeného dôvodu žalovaný nesúhlasí s názorom krajského súdu, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné. Poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca sa dňa 17. júna 2009 po 22:10 hod. v lokalite Za Rušenovom zúčastnil poľovačky, pri ktorej V. V. pri použití umelého svetelného zdroja ťažko poranil jeleňa, ktorého následne dostrelil a odviezol na neznáme miesto. Jeleňa okrem V. V. ťahali a nakladali na vlečku tri osoby, z ktorých jeden bol žalobca. Pokiaľ ide o poukázanie krajského súdu na rozpor vo výpovediach svedkov M. a M., toto žalovaný považuje za právne irelevantné, pretože žalovaný vychádzal z výpovede svedkov, ktorých prostredníctvom svojich orgánov vypočul a boli rozhodujúce pri vydaní rozhodnutia. Ďalej uviedol, že žalobca dôkazmi ako je záznam z kamerového systému na čerpacej stanici v Námestove, ako aj doklad o platbe na tejto čerpacej stanici nepreukázal, že sa naozaj nachádzal dňa 17. júna 2009 o 20:33 hod. na tejto čerpacej stanici. Žalovaný taktiež tvrdil, že tvrdenia a dôkazy, ktoré tvrdil a navrhol žalobca boli posúdené a preverené. Pokiaľ ide o písomné svedectvá manželov G. a Ing. Š., ktoré mali preukazovať, že sa žalobca v čase od 15. júna 2009 do 18. júna 2009 zdržiaval u manželov G., tieto žalovaný nepokladal za hodnoverné. Dôkazy predložené žalobcom žalovaný vyhodnotil ako nedostatočné. Pokiaľ sa krajský súd odvoláva na rozhodnutie Obvodného lesného úradu v B. č. A/2009/001279-14 zo dňa 20. októbra 2009, ktorým bolo zastavené disciplinárne konanie voči V. V. a žalobcovi za porušenie predpisov na úseku poľovníctva, toto žalovaný pokladá za právne irelevantné. Žalobca je oprávnený vylúčiť člena združenia aj z iných dôvodov, ktoré sú uvedené v stanovách a nemusí pritom, ísť o preukázaný trestný čin alebo disciplinárne previnenie. Žalovaný o spáchanom skutku informoval políciu, ako aj príslušný obvodný lesný úrad, pričom výsledok šetrenia týmito orgánmi nie je určujúci pre uloženie kárneho opatrenia, nakoľko stanovy poľovníckeho združenia umožňujú konať voči žalobcovi nezávisle a samostatne. Taktiež nesúhlasí s názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. Žalovaný tiež tvrdil, že žaloba neobsahovala náležitosti žaloby v zmysle § 249 OSP, a preto bolo povinnosťou krajského súdu vyzvať žalobcu na ich odstránenie, čo však súd prvého stupňa neurobil.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca dňa 28. septembra 2010 a žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Namietal, že žalovaný sa v odvolaní dovoľáva znenia vlastných dokumentov, pričom je zrejmé, že znenie § 12 ods. 10 stanov žalovaného je v rozpore s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky, pretože nerešpektuje zásadu oficiality a legality rozhodnutí orgánov činných v trestnom, konaní

a nerešpektuje prezumpciu nevinoty. Nesúhlasil s tvrdením, že svedkovia M. a M. boli riadne vypočutí. Ich výpovede sú rozporuplné a navyše od žalobcu požadovali sami ako členovia vyjadrenie k rôznym otázkam, a to telefonicky bez spisovania zápisnice, v dôsledku čoho podľa potreby upravovali svoje výpovede. Žalobca tvrdil, že sa nezúčastnil poľovačky tak ako uvádza žalovaný a neporušil preto ust. § 31 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v platnom znení a takáto skutočnosť nebola dokázaná ani žalovaný a ani v správnom konaní pred príslušným obvodným lesným úradom. Namietal, že sám žalovaný zmaril dokazovanie ohľadom existujúceho videozáznamu z obchodu benzínovej pumpy v Námestove, a preto nemôže byť na ujmu žalobcu, že tento dôkaz vykonaný nebol. Tento záznam si však prezrel jeden člen Ing. G., ktorý potvrdil skutočnosti uvádzané žalobcom, avšak jeho názor bez akejkoľvek relevancie nebol vzatý do úvahy. Ďalej poukazoval na to, že ak žalovaný argumentuje tým, že ak sa mal stať skutok asi o 22:10 hod. a o 23:45 hod. svedkovia videli ťahať jeleňa na vlečku, prečo za 1 a ½ hodiny neboli členovia poľovníckeho združenia schopní zavolať políciu a zabezpečiť tak dôkazy na podporu svojich tvrdení. Žalobca tvrdil, že obvinenie z uvedeného skutku je absolútne nedôvodné, pretože sa v rozhodujúcom období nachádzal na Orave a pracoval s pánom G. v lese. Tiež utrpel zranenie na nohe, ktoré mu znemožnilo akékoľvek konanie, z ktorého je obviňovaný. Poukazoval na skutočnosť, že mu nebolo preukázané žiadne porušenie povinnosti ani v správnom konaní pred príslušným obvodným lesným úradom, a preto mu nemôže byť uložená sankcia ani zo strany žalovaného. Pokiaľ žalovaný v odvolaní špekuluje ohľadne času, ktorý mal ubehnúť od čerpania pohonných hmôt v Námestove po čas príchodu na miesto údajného skutku, tieto odporcové vyjadrenia považuje žalobca za inkvizitčné, pretože celý spôsob rozhodovania poľovníckeho združenia je charakterizovaný tým, že žalobca je vinný a má preukázať nevinu. Namietal, že v demokratickej spoločnosti nie je možné akceptovať takéto dokazovanie, pričom aj následné hodnotenie dôkazov bolo jednoznačne v neprospech žalobcu, charakterizované neochotou vykonať dôkazy v jeho prospech. Pokiaľ ide o písomné čestné vyhlásenie, keďže nebola zo strany žalovaného ochota týchto svedkov vypočuť, žalobca požiadal o písomnú formu, pričom žalovaný mal možnosť týchto svedkov osloviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol

uverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

V prejednávanej veci je predmetom prieskumu rozhodnutie žalovaného – uznesenia mimoriadnej členskej schôdze zo dňa 14. augusta 2009 ako aj prvostupňové rozhodnutie výboru č. 2/2009 zo dňa 13. júla 2009, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z hrubého porušenia predpisov upravujúcich výkon práva poľovníctva, a tým aj členskej disciplíny člena Poľovníckeho združenia Bukovina Poniky podľa § 12 stanov. Za prit'azujúcu okolnosť bolo zohľadnené, že skutok bol spáchaný úmyselne, a to zo zisťných dôvodov, čím žalobca porušil § 30 ods. 1 písm. d/ a g/ a § 31 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení platnom do 31. augusta 2009, ako aj § 2 ods. 1 písm. a/ bod 9 a § 4 ods. 3 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky č. 172/1975 Zb. o ochrane a o čase, spôsobe a podmienkach lovu niektorých druhov zvierat v znení platnom do 31. augusta 2009, pretože nemal a ani nemohol mať povolenku na poľovačku na lov jelenej zveri, za čo mu bolo uložené kárne opatrenie, a to vylúčenie z Poľovníckeho združenia Bukovina Poniky.

Podľa § 244 ods. 1, 2, 3 OSP v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmvajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie a postup správneho orgánu“). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), tento zákon sa vzťahuje na konanie,

v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 2 správneho poriadku správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zabezpečiť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je v žiadnom prípade viazaný len návrhom účastníkov konania (§ 32 ods. 2 správneho poriadku), ale dôkazné bremeno v plnom rozsahu postihuje práve správny orgán.

To znamená, že povinnosťou žalovaného pri rozhodovaní o vylúčení člena z poľovníckeho združenia je postupovať podľa jednotlivých ustanovení správneho poriadku a pri ich aplikácii vychádzať zo základných zásad správneho konania (§ 3 správneho poriadku). Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy, ako aj predpisy hmotnoprávne. Z uvedenej zásady vyplýva, že správne orgány sú v konaní a rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V neposlednom rade sú povinné prihliadať aj na obsah medzinárodných zmlúv, ktoré sú v súlade s čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky majú prednosť pred zákonmi.

Ďalšou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, keď táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán (platí to aj pre odvolací orgán) je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosti zistenia).

Povinnosťou správneho orgánu je teda zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v čí prospech svedčia. Z povinnosti správneho orgánu zistiť úplný stav veci

tiež vyplýva, že správny orgán nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie dôkazov (§ 32 ods. 1 správneho poriadku). Stav vecí sa musí zistiť súčasne presne, čo znamená, že musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu vecí je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Správny orgán je povinný hodnotiť každý dôkaz samostatne a potom všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov musí správny orgán náležite odôvodniť v odôvodnení rozhodnutia (§ 34 ods. 5 a 47 ods. 3 správneho poriadku). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Pri rozhodovaní orgánu verejnej správy najmä, ak ide o konanie výsledkom ktorého je rozhodnutie sankčnej povahy, by mali byť rešpektované aj rezolúcie a odporúčania Rady Európy Rezolúcie Výboru ministrov č. (77) 31 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami správnych orgánov, Odporúčanie Výboru ministrov č. (80) 2 o správnej úvahe, ako aj Odporúčanie Výboru ministrov č. (91) 1 vo veciach administratívnych sankcií, týkajúce sa rozhodovacej činnosti verejnej správy a ochrany práv jednotlivca, napriek tomu, že nie sú súčasťou nášho právneho poriadku.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu, žalovaný pri vydaní rozhodnutia nepostupoval podľa citovaných ustanovení správneho poriadku a potrebné relevantné dôkazy v záujme náležitého ozrejmenia skutkového stavu vecí nevykonával.

Pri svojom rozhodovaní žalovaný vychádzal prakticky iba z výpovedí svedkov M. a M., ktorí údajne mali žalobcu vidieť dňa 17. júna 2009 v čase o 22:15 hod. ako sa zúčastnil na poľovačke, pri ktorej mal V. V. v lokalite za Ruševom poraniť jeleňa tak, že tento nebol schopný ujsť, ktorého následne po jeden a pol hodine dostrelil a za pomoci žalobcu odviezol na neznáme miesto, pričom vo výpovedi týchto svedkov pred žalovaným, ako aj pred Obvodným lesným úradom v B. boli rozpory, ktoré sa však žalovaný ani nepokúsil odstrániť. Žiadne iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalovaný nepredložil, pričom v danom prípade je dôkazná povinnosť na strane žalovaného. Žalovaný pre úplné zistenie skutkového stavu nevykonával dôkazy, ktoré na svoju obranu predložil žalobca, keď tvrdil, že v rozhodnom čase sa poľovačky v lokalite za Ruševom zúčastniť nemohol, pretože sa nachádzal

u manželov G. na Orave. Z akého dôvodu písomné výpovede svedkov potvrdzujúcich toto tvrdenie žalobcu žalovaný nechal do úvahy, keď predtým ich navyše odmietol vypočuť, nie je z napadnutého rozhodnutia, ale ani z prvostupňového rozhodnutia zrejmé. Taktiež nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný neprihliadol na kamerový záznam z čerpacej stanice v Námestove, kde mal žalobca dňa 17. júna 2009 v čase o 20:30 čerpať pohonné hmoty. Taktiež nie je najvyššiemu súdu jasné z akého dôvodu nechal žalovaný do úvahy rozhodnutie Obvodného lesného úradu v B. č. A/2009/001279-14 zo dňa 20. októbra 2009, ktorým bolo zastavené disciplinárne konanie voči V. V. a žalobcovi, vedené za porušenie predpisov na úseku poľovníctva, ktorého sa mali dopustiť dňa 17. júna 2009 v poľovnom revíri Obce Poniky z dôvodu, že sa nepodarilo jednoznačne preukázať disciplinárne previnenie menovaných na úseku poľovníctva. Podľa názoru najvyššieho súdu žalovaný rozhodol bez toho, že by prihliadol na tvrdenia uplatnené žalobcom a vykonal ním predložené a navrhované dôkazy. Žalovaný sa náležite nevypriadal s týmito tvrdeniami, nevyporiadal sa s tým, prečo neuveril obrane žalobcu, a prečo bez akýchkoľvek ďalších dôkazov uveril výpovediam svedkov M. a M..

Okrem toho, že z napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyplýva, že vykonané dôkazy sú postačujúce pre skutkové zistenia, z ktorých žalovaný vo svojom rozhodnutí vychádzal, **rozhodnutie odporcu je i nepreskúmateľné pre nedostatok jeho dôvodov.** Najvyšší súd zastáva názor, že ak sa žalovanému nepodarí odstrániť rozpory v dôkazoch, je povinný v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia uviesť, v čom bol rozpor v dôkazoch, aké kroky vykonal na jeho odstránenie a z akých dôvodov rozpor nebolo možné odstrániť. Musí jednoznačne zdôvodniť, z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal, a prečo iné dôkazy odmietol a uviesť dôvod ich odmietnutia.

Podľa názoru najvyššieho súdu, ak sa správny orgán bez relevantného zdôvodnenia prikloní k jednému dôkazu, ktorým odôvodní skutkové zistenia tak, ako to mu bolo v danom prípade, keď prihliadol len na svedecké výpovede svedkov M. a M., nevyhodnotil a nevykonal žiadne iné dôkazy z ktorých by vyplýval opak, potom je hodnotenie dôkazov rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní iba z týchto svedeckých výpovedí svedčiacich v neprospech žalobcu, pričom správny orgán prvého stupňa, ako ani žalovaný nevyhodnotili a nevykonali žiadne iné dôkazy svedčiace v prospech žalobcu, došlo zo strany správnych orgánov oboch stupňov

k porušeniu princípu „rovnosti zbraní“. Podľa názoru najvyššieho súdu sa javí, že správne orgány obidvoch stupňov v danom prípade zneužili v konaní svoje vrchnostenské postavenie.

Skutkový stav, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie správnych orgánov nie je podľa názoru krajského súdu jednoznačný, aby na jeho základe mohla byť vyodená voči žalobcovi zodpovednosť za porušenie predpisov na úseku poľovníctva voči žalobcovi.

Takýto postup v konaní žalovaného je v zrejmom rozpore so zásadami dobrej verejnej správy ako sú presvedčivosť rozhodovania, transparentnosť, procesná korektnosť, prehľadnosť a právna istota, a preto i podľa názoru najvyššieho súdu boli v preskúmvanej veci dané zákonné dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 2 c/ a d/ OSP.

Pre úplnosť veci najvyšší súd poukazuje na to, že žaloba žalobcu obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 249 ods. 2 OSP, keď z jej obsahu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca sa domáha preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného – uznesenia mimoriadnej členskej schôdze zo dňa 14. augusta 2009, ako aj rozhodnutia výboru č. 2/2009 zo dňa 13. júla 2009, a preto nebol dôvod na odstraňovanie väd žaloby.

S ohľadom na uvedené sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s právnym názorom vysloveným v odvolaní napadnutom rozsudku krajského súdu, pričom v jeho konaní nezistil také vady, ktoré by mali mať za následok jeho zrušenie. Preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP)..

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP a nakoľko mal žalobca v odvolacom konaní úspech, priznal mu odvolací súd náhradu týchto trov, a to za jeden úkon právnej pomoci 120,23 eur (vyjadrenie na odvolanie), plus 1 x režijný paušál v sume 7,21 eura, plus 19 % DPH v sume 21,24 eura, všetko podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01. júna 2010 (§ 11 ods. 4, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3), ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokátskej kancelárie U. & P., s. r. o., so sídlom v B., č. ú. X. (§ 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : Pr o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. J. Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková